Va muri jocul de polo?

Am ascultat și am reținut părerea rostită cu nespusă mîhnire de către unul dintre cei mai vechi cavaleri ai fluierului, pe care obligațiile profesionale l-au îndepărtat în ultima vreme din arena competițională. Este vorba de genovezul **Andrea Costa**, o veche cunoștință a iubitorilor polo-ului din România, care neputînd uita marea sa dragoste a venit pe riviera iugoslavă pentru a-și revedea „familia" al cărei slujitor credincios a fost atîția ani.

„Polo-ul va muri curînd, curînd — spunea Costa urmărind cu compasiune primele jocuri ale „Cupei Jadran". **Acesta nu mai este frumosul joc pe care l-am practicat și apoi l-am arbitrat cu plăcere mai bine de trei decenii. Meciurile s-au transformat într-o serie de dispute fizice, oblăduite adesea de privirile îngăduitoare ale arbitrilor, iar învingătoare nu iese întotdeauna echipa a cărei finețe tehnică și inteligență tactică ar trebui în mod normal să triumfe".**

Ce dovadă mai bună de adevărul aflat în vorbele italianului? Comparați clasamentul fruntașelor la europenele de la Utrecht și ordinea stabilită după întrecerea recent încheiată (la o distanță de numai 13 luni) la Split și Dubrovnik.

Nici o echipă nu a reușit să-și păstreze poziția cucerită într-o competiție oficială!

O asemenea situație nu se ivește pentru prima oară. **Italia** a organizat turneul olimpic în 1960 și a ieșit învingătoare. **Ungaria** a fost gazda ultimului „Trofeo d'Italia" și s-a clasat pe primul loc, iar echipa iugoslavă, aflată de data aceasta în fața propriului public, nu a ratat ocazia de a cuceri trofeul pus în joc. Și v-am mai putea oferi și alte exemple asemănătoare ale unor turnee desfășurate în U.R.S.S. și R. D. Germană. Gazdele au pornit întotdeauna cu prima șansă, valorificînd-o pe parcurs.

Să fie vorba doar de oscilații ale formei sportive? Este greu de presupus. Și nici despre creșteri (sau coborîri) vertiginoase, ca urmare a posibilităților uneia sau alteia dintre aceste echipe nu se poate discuta. **Iugoslavia, R. D. Germană și România** aruncă în luptă de mulți ani aceleași garnituri, iar **Ungaria, Italia și U.R.S.S.**, au operat treptat modificări, care nu au influențat randamentul echipelor. Atunci?

Totul pornește de la puterile aproape nelimitate ale arbitrului de a decide, mai mult sau mai puțin obiectiv, soarta unor partide în care forțele ce se înfruntă sînt de valori sensibil egale. Date fiind condițiile speciale (sub apă) în care se desfășoară lupta fizică între combatanți, apariția elementului arbitrar este oarecum explicabilă. De aici însă și pînă la a transforma decizia într-o hotărîre (de foarte multe ori) a bunului plac este o mare distanță. Și iată, de fapt, nodul gordian al problemei.

Pînă nu de mult au existat eliminările și atunci toate echipele și-au adaptat tactica spre obținerea siuațiilor de superioritate numerică. Acum există punctele de penalitate și... loviturile de la 4 m. Toate decise numai și numai de arbitru. Iată de ce **Andrea Costa**, ca și noi toți care am urmărit marea confruntare de pe malul Adriaticei, nu am mai putut admira acțiuni purtate în mare viteză de la o poartă la alta, în care să decidă inventivitatea, mai buna mînuire a balonului, viteza sau tăria loviturii. În schimb, de la un meci la altul, și chiar de la o repriză la alta, am putut observa dispute crîncene pentru mult rîvnitul punct de penalitate, care au dus deseori la ratarea completă a spectacolului. Toate cele trei mari derbiuri ale turneului (Iugoslavia—Ungaria 1—1, Ungaria—U.R.S.S. 4—4 și Iugoslavia—U.R.S.S. 5—2) au fost dominate numai de aruncările de la 4 metri, iar rezultatul meciului R.D.G.—România (4—3), decisiv pentru ocuparea locului IV, fixat tot prin aruncări de pedeapsă.

In asemenea condiții, chiar și cu noile modificări ale regulamentului, asupra rezultatelor finale ale unui turneu de amploare vor exista întotdeauna mai multe semne de întrebare. De data aceasta au învins iugoslavii, prezenți cu o echipă formată din veritabili atleți (peste 1,90 m și 90 kg), care înoată bine, sînt agresivi și șutează puternic. Dar dacă întrecerile ar fi avut loc într-o altă țară (deși organizatorii au oferit condiții excelente) nu cred — și aceasta este părerea generală — că băieții antrenorului Seifert s-ar fi putut impune de aceeași manieră. **Nu ar fi fost exclusă victoria Ungariei**, care impresionează prin personalitatea și înalta pregătire tehnică a jucătorilor săi, sau chiar succesul sportivilor sovietici al căror stil de joc, bazat îndeosebi pe calitățile atletice, se apropie de cel al iugoslavilor.

Iată de ce, mai mult ca oricînd, se impune un serios semnal de alarmă. Vom merge mai departe pe această cale? Atunci, vorba lui Costa, jocul de polo va muri curînd. Dar poate că membrii biroului F.I.N.A., a căror prezență am salutat-o în acele zile pe marginea bazinelor din Split și Dubrovnik, își vor spune cuvîntul în cel de al 12-lea ceas...

ADRIAN VASILIU

Rugbiștii de la Progresul (în tricouri de culoare închisă) susțin duminică un meci decisiv, în compania Gloriei. Iată-i într-un joc care a avut loc cu cîteva etape în urmă. Adversari — sportivii de la Farul Constanța

RUGBI

ACTIVITATEA LA ZI

- **A. S. BÈZIERS JOACA LA BUCUREȘTI, CU DINAMO**
- **PRIMUL MECI INTERNAȚIONAL AL STUDENȚILOR DE LA CONSTRUCȚII**

● Formația franceză de rugbi A. S. Bèziers susține o nouă întîlnire în Capitală (cea de a treia din cadrul turneului pe care îl întreprinde în România). De data aceasta adversară îi va fi echipa Dinamo București.

Meciul, programat pe stadionul Republicii, duminică, de la ora 10,30, promite să ofere — ca și prima evoluție a valoroșilor rugbiști francezi — un spectacol de bună calitate. Va arbitra Ron Lewis (Țara Galilor).

● Tot duminică, în Capitală, echipa clubului universitar Construcții, fruntașă în categoria B, va juca cu „XV"-le clubului sportiv Czarny Bytom (Polonia). Meciul se va desfășura pe stadionul Tineretului, începînd de la ora 13.

● In campionatul republican sînt programate următoarele partide: în București, Gloria va juca cu Progresul (teren Gloria, ora 9). O partidă foarte importantă, îndeosebi pentru echipa lui Eduard Denischi, care a coborît vertiginos către coada clasamentului (locul 10).

La Bîrlad, Rulmentul va întîlni pe Știința Petroșeni. După frumoasa performanță realizată cu o săptămînă în urmă (5—3 cu Steaua), rugbiștii bîrlădeni pornesc de departe favoriți.

Un meci interesant pare să se desfășoare la Cluj, unde Agronomia, care a făcut miercuri un joc curajos cu Bèziers, va primi replica puternicei echipe a clubului universitar Politehnica din Iași.

Întîlnirea Precizia Săcele — Farul Constanța a fost amînată. (Farul se află în turneu, în Polonia).

Iată cum arată clasamentul campionatului categoriei A înaintea jocurilor din etapa de duminică:

1. Grivița Roșie	13	12	1	0	228: 44	38
2. Dinamo	15	12	0	3	227: 60	38
3. Steaua	14	9	1	4	186: 71	33
4. Farul C-ța.	14	8	0	6	120: 70	30
5. Rulmentul Bîrlad	15	7	0	8	135:120	29
6. Gloria	15	5	3	7	79:148	28
7. Agronomia Cluj	15	6	1	8	49:110	28
8. Polit. Iași	12	5	3	4	62: 36	25
9. Șt. Petroșeni	14	3	3	8	51: 90	23
10. Progresul	14	3	3	8	71:136	23
11. Precizia Săcele	15	2	4	9	50:271	23
12. Rapid	14	2	3	9	52:154	21

Universitatea Timișoara—Universitatea Cluj, derbi în „Cupa României"

BASCHET

● „Cupa României", competiție inițiată de Federația de baschet cu scopul de a se asigura echipelor o activitate organizată în timpul verii, se apropie de sfîrșit. În săptămînile următoare, echipele rămase în competiție vor continua să-și dispute meciurile eliminatorii, pînă la desemnarea celor patru formații finaliste.

Pentru duminica aceasta, sînt programate cîteva întîlniri de mare interes. Pe prim plan se situează tradiționala partidă dintre echipele masculine Universitatea Timișoara și Universitatea Cluj. Meciul, programat la Timișoara, va avea în deschidere jocul dintre formațiile feminine ale acestor cluburi. Interesantă se anunță și întrecerea de la Constanța dintre Farul și Rapid București (masculin). Celelalte partide de mîine sînt: *masculin:* Academia Militară — Steaua, I.C.F. — Voința București, Steagul roșu Brașov — Politehnica Iași; *feminin:* Politehnica Brașov — Progresul București.

Turneele finale vor avea loc în zilele de 13—15 octombrie (fete) și 20—22 octombrie (băieți).

● In ultima etapă a „Cupei de toamnă" organizată de comisia de baschet a orașului București, au fost înregistrate următoarele rezultate: *masculin:* Metalul — SPOB 43—52, BNRSR — Aeronautica 52—36, Steaua II — IPROMET 54—35, Electrificarea — SPB „30 Decembrie 78—71, Academia Militară II — Proiectantul 56—60, Sănătatea — PTT 59—98, Academia Militară I — Voința 73—76, ICHF — Politehnica 52—82; *feminin:* ICLB — Școlarul 30—57, Constructorul — Rapid 45—59, Progresul — Școala sportivă nr. 1 50—26

Mîine, de la ora 9,30, terenurile Universitatea găzduiesc o nouă etapă.

(CR. POPESCU — coresp.)

CICLISM

Prestigiul campionatului național

După animata desfășurare a înconjurului țării pe biciclete, este rîndul pistarzilor să intre în preocupările pasionaților sportului cu pedale. De mîine, pe ovalul de beton de la Dinamo, vor avea loc întrecerile pentru stabilirea campionilor naționali pe acest an. Auspiciile sub care își vor disputa pistarzii titlurile sînt cunoscute. Le-am dezbătut în coloanele ziarului nostru, arătînd că această ramură a ciclismului se menține în postura de „cenușăreasă". Este urmarea dezinteresului total cu care sînt privite eforturile eroice ale antrenorilor și cicliștilor, tocmai de către forurile datoare să contribuie efectiv și continuu la dezvoltarea ciclismului. Apelul nostru repet, insistent, nu și-a găsit — din păcate — ecou și ciclismul de pistă se prezintă la startul campionatelor naționale în aceeași dezolantă situație.

Ar fi, desigur, o nouă greșeală să admitem însă ca titlurile de campioni ai țării să fie acordate oricui, în orice fel de împrejurări. Există o obligativitate permanentă de a se contribui la creșterea prestigiului campionilor țării. In cadrul ei, se află și necesitatea asigurării unui număr suficient de mare de concurenți de valoare care să dea întrecerilor un nivel tehnic pe măsura importanței competiției. Or, în ciclismul nostru de pistă se află la fiecare probă cîte unul sau doi specialiști (sînt rare cazurile cînd există și un al treilea) — formați în special în cadrul pregătirii la lot. Este — repetăm — o situație creată de penuria de materiale și competiții, de lipsa de înțelegere a forului sportiv în drept. Dar, dacă așa se prezintă lucrurile este oare posibil să acordăm titlul de cel mai bun ciclist al țării unui sportiv care n-are drept contracandidați decît... un singur concurent și care, personal, nu are în palmares o performanță demnă de luat în seamă? Nu, fără îndoială că nu. N-am ajuta cu nimic ciclismul de pistă. În plus, s-ar știrbi efectiv prestigiul de care trebuie să se bucure un campion al României.

Ce se poate face? Există o soluție, altădată uzitată în atletism. Aceea de a se pune baremuri de timp pentru acordarea titlurilor de campioni. Neputîndu-se mări peste noapte numărul concurenților, s-ar putea asigura, totuși, competiției, cu ajutorul acestei metode, nivelul tehnic reclamat de un campionat național. Pentru proba de viteză — care se dispută în prima zi a competiției — juriul ar putea dicta calificarea concurenților pe baza unor performanțe-barem realizate în serii contratimp (individual, lansat). În celelalte probe (1 000 m cu start de pe loc, urmărire individuală și urmărire pe echipe), prin fixarea unui timp-barem (la nivelul categoriei I). Vor obține, astfel, titlul de campion, medaliile pentru locurile II și III numai acei concurenți care au o pregătire adecvată unei finale. Sperăm că federația de specialitate va pune în aplicare propunerea noastră, întrucît ea este menită să contribuie la ridicarea activității de velodrom.

HRISTACHE NAUM

PROGRAMUL CAMPIONATELOR NAȚIONALE DE PISTĂ

Duminică 1 octombrie ora 10: proba de viteză;
Marți 3 octombrie: 1 000 m cu start de pe loc;
Miercuri 4 octombrie: urmărire individuală — 4 000 m;
Vineri 6 octombrie: urmărire pe echipe — 4 000 m;
Duminică 8 octombrie: proba de adițiune de puncte.

Însemnări

ÎN CĂUTAREA UNUI REPORTAJ...

Metamorfoza stadionului

Chiar după primul „tur" prin Bușteni, notăm în carnet o sumedenie de fapte pentru reportajul propus. Una însă, care ne-a făcut să zăbovim mai mult la stadion, merită prioritate. Despre ce este vorba? În '65 consiliul asociației sportive Caraimanul Bușteni a reamenajat, prin muncă patriotică, terenul de fotbal. De atunci, această bază sportivă se află într-o adevărată... metamorfoză. S-au amenajat o pistă de atletism, sectoare pentru aruncări și sărituri, s-a lărgit grupul social. După aceea, a fost mărită tribuna (de la 800 la 1 500 de locuri, dintre care 400 acoperite). În partea opusă a apărut o mică tribună metalică, iar „dreptunghiul" de fotbal a fost împrejmuit cu o „mantinelă" de plasă. Iubitorii de fotbal de la fabrica de hîrtie au plantat, în orele de răgaz sute de plopi, pentru a se crea răcoare în sezonul canicular. Acum se lucrează la gardul de prefabricate și la amenajarea unui teren de antrenament. Așa cum arată, stadionul face parte intimă din peisajul și viața frumoasei stațiuni de odihnă.

Unde sînt atleții?

De cîteva minute stăm de vorbă cu intendentul stadionului asociației sportive Caraimanul Bușteni, Rafael Gabor.

— Ce program are atletismul în această săptămînă?

— De la inaugurarea pistei, cînd a avut loc un mare concurs, nu s-a mai organizat aproape nimic. Din cînd în cînd își dau normele de control... schiorii din Bușteni și din Sinaia.

— Bine, dar am văzut că aveți în magazie greutăți pentru toate categoriile, cronometre, stîlpi pentru săritura în înălțime, bastoane pentru ștafetă și alte materiale. Cine le utilizează?

— Nu se folosesc. Unele sînt nou-nouțe: avem 4 sulițe, cu etichetă, pentru că n-a pus încă nimeni mîna pe ele.

— Profesorii de educație fizică, elevii de la liceu sau cei de la școala profesională nu vin pe aici?

— Ne ocolesc. Pista de atletism e mai mult pustie.

Deci: există pistă și materialele necesare însă nu are cine să le folosească!... Unde sînt oare tinerii din Bușteni?

Echipele vor juca numai în deplasare

Inceputul vizitei la Azuga ne-a produs o nedumerire. Nu puteam înțelege de ce arena de popice, pe care știam că se antrenează zilnic echipele masculine și feminine angrenate în campionatul regional, era săvorită. Nu ne rămînea de făcut altceva decît să-l căutăm la fabrica de postav pe pasionatul instructor voluntar, Ion Constantin, *pentru a cere explicațiile cuvenite.*

— Ați venit la timp. La 16 septembrie a început campionatul regional și sîntem nevoiți să jucăm numai în deplasare: nu mai avem arenă, pentru că a sigilat-o Inspecția Sanitară de stat.

— Dar ce s-a întîmplat?

— Nu i s-au făcut la timp reparațiile necesare, s-a stricat plafonul și a început să plouă în interior. Apa s-a infiltrat în pereți, degradîndu-i. Sala a devenit nesănătoasă. Cum era și normal I.S.S. a interzis orice activitate. Am bătut la toate ușile și, deși reparațiile respective nu necesită fonduri mari, cei care ne pot ajuta se lasă greu convinși.

La despărțire, instructorul Ion Constantin *părea bucuros că i se ivise prilejul unei discuții cu „cineva din afară". Să nu i-o ia în nume de rău Sfatul popular și conducerile fabricilor din Azuga, sub privirile cărora se distruge arena de popice...*

TR. IOANIȚESCU